

พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักท่องเที่ยวงานเชิงเกษตร: กรณีศึกษา สวนสละอาทิตย์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

เบญจมาภรณ์ คงชนะ¹, เรณุกา ขุนชำนาญ²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักท่องเที่ยวงานเชิงเกษตร โดยผู้วิจัยได้พิจารณาเลือกพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวงานสวนสละอาทิตย์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นพื้นที่สำหรับการศึกษาครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวงานสวนสละอาทิตย์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 400 คน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและสถิติไคสแควร์ ผลการการศึกษาวิจัย พบว่า สวนสละอาทิตย์มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเป็นการเผยแพร่ข้อมูลประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆ ของสวนสละอาทิตย์ ผ่านทางหลายช่องทาง ได้แก่ เว็บไซต์ของสวนสละอาทิตย์ เฟซบุ๊ก โปรแกรมนไลน์ โทรศัพท์ และอีเมล โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงช่วงอายุประมาณ 15 – 25 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี โดยมีวัตถุประสงค์ของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อศึกษาข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวงานเชิงเกษตร โดยโทรศัพท์มือถือเป็นอุปกรณ์ที่ใช้งานมากที่สุด สำหรับช่องทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศส่วนใหญ่ ใช้งานผ่านสื่อเฟซบุ๊กมากที่สุด ด้านความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทั่วไปของนักท่องเที่ยวกับพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักท่องเที่ยวงานเชิงเกษตร พบว่า ลักษณะทั่วไปของนักท่องเที่ยวกมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักท่องเที่ยวงานเชิงเกษตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: พฤติกรรมนักท่องเที่ยวก การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อสังคมออนไลน์ โทรศัพท์

ชื่อผู้ติดต่อบทความ: เบญจมาภรณ์ คงชนะ

E-mail: ben_7975@hotmail.com

¹ อาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี E-mail: ben_7975@hotmail.com

² อาจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี E-mail: ranukoy@hotmail.com

Agricultural Tourists' use of information technology for tourism: Case study Suan Sala Arthit, Surat Thani Province

Benjamaporn Kongchana¹, Renuka Khunchomnan²

Abstract

This research aimed to study the information technology use of the agro-tourists. The research area was Suan Sala Artit, SuratThaniProvince. Questionnaires were used for collecting data from 400 tourists going to Suan Sala Artit, Surat Thani Province. Descriptive statistics and Chi-square were used for analyzing the quantitative data. The research results show that Suan Sala Artit disseminated the information through several channels consisting of website of Suan Sala Artit, Facebook page, Line, telephone, and e-mail. Most of the sample groupwere females aged 15 - 25 and educated witha bachelor degree and used the information technology to study the information of the agro-tourist attractions. They mostly used Smartphones and most information technology channels are available through Facebook. As for the relationship between general characteristics of tourists and the information technology use of the agro-tourists, the researcher found that general characteristics of tourists significantly correlated with the information technology use of the agro-tourists at the level of .05.

Keywords: Tourists' behavior, Information technology, Social media, Smartphone

Corresponding Author: Benjamaporn Kongchana

E-mail: ben_7975@hotmail.com

¹ Lecturer in Faculty of Management Sciences, Surattthani Rajabhat University. E-mail: ben_7975@hotmail.com

² Lecturer in Faculty of Management Sciences, Surattthani Rajabhat University. E-mail: ranukoy@hotmail.com

บทนำ

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมสำคัญต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างมาก จากการรายงานของสภาการเดินทางและการท่องเที่ยวโลก (World Travel and Tourism Council: WTTC) ระบุว่าในปี พ.ศ. 2559 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยมูลค่าประมาณ 82.5 พันล้านเหรียญสหรัฐ คิดเป็นร้อยละ 20.6 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศทั้งหมด (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560) นับเป็นอุตสาหกรรมหลักที่มีบทบาทต่อเศรษฐกิจของประเทศสามารถผลักดันให้เศรษฐกิจของประเทศเติบโตได้ต่อเนื่อง โดยเฉพาะการท่องเที่ยวภายในประเทศเติบโตขึ้นอย่างมากจากการสนับสนุนส่งเสริมของภาครัฐ รัฐบาลกำหนดนโยบายในการผลักดันการท่องเที่ยวของประเทศ โดยเน้นการพัฒนาการท่องเที่ยวคุณภาพ การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการยกระดับภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวไทยในสายตานักท่องเที่ยวทั่วโลก ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ในจังหวัดต่างๆ ทั่วประเทศ และการกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวสู่ท้องถิ่น การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro-Tourism) เป็นรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยวที่สามารถสร้างรายได้ และการจ้างงานในท้องถิ่นได้ โดยเน้นให้คนในชุมชนมีงานทำ มีรายได้เพิ่มมากขึ้นในชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกษตรกรผู้เป็นเจ้าของพื้นที่ และประชาชนที่อยู่ใกล้เคียง (พิมพ์ หิรัญกิตติ และคณะ, 2557)

การท่องเที่ยวเชิงเกษตรเป็นการเดินทางท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นทางด้านการเรียนรู้วิถีเกษตรกรรมของชาวชนบท โดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยวในการดำเนินกิจกรรมให้เกิดการเรียนรู้ด้านการเกษตร และวิถีการดำรงชีวิต วัฒนธรรม ประเพณี และเป็นการนำเอาทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดการเรียนรู้ทำให้เกิดประโยชน์ก่อให้เกิดรายได้ต่อชุมชน และตัวเกษตรกร การท่องเที่ยวเชิงเกษตร จะเป็นการอนุรักษ์ควบคู่ไปกับการท่องเที่ยว เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนและผลกระทบต่อสภาพสิ่งแวดล้อม (กรมการท่องเที่ยว, 2552)

จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความพร้อมด้านผลผลิตทางการเกษตร ซึ่งสามารถป้อนวัตถุดิบให้กับอุตสาหกรรมได้อย่างต่อเนื่อง ได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน การประมง (กุ้ง หอยนางรม หอยแครง ปลาเก๋า และปลากะพงขาว เป็นต้น) และผลไม้ (เงาะ ทุเรียน มังคุด และลองกอง เป็นต้น) จากฐานการผลิตทางการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ทำให้การพัฒนาารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตรขึ้นในหลายๆ พื้นที่ จึงมีการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในหลายๆ พื้นที่ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร สวนสละอาทิพย์ เป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญพื้นที่หนึ่งในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยได้รับรางวัลพื้นที่ต้นแบบสัมมาชีพการท่องเที่ยวเชิงเกษตร พ.ศ. 2557 จากสภาเกษตรกรจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งมีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก นิยมเดินทางเข้ามาเยี่ยมชม ทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ ซึ่งเกษตรกรผู้ประกอบการสวนสละอาทิพย์ ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญต่อการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ เช่น เว็บไซต์ และสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อติดต่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยว นับว่าเป็นต้นแบบของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรต้องอาศัยศักยภาพในหลายๆ ด้านของชุมชนนั้นๆ ทั้งรูปแบบการดำเนินการ ความพร้อมของชุมชน รวมทั้งการสื่อสารกับนักท่องเที่ยว โดยการประชาสัมพันธ์และแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ นับเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้แหล่งท่องเที่ยว

เป็นที่รู้จัก และได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยว (พรรธน์ ทองเลิศ และปาริชาติ สถาปิตานนท์, 2556) ซึ่งพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวมีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญประการหนึ่งคือ พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีระหว่างการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวรุ่นใหม่มีแนวโน้มที่จะใช้ข้อมูลท่องเที่ยวผ่านอินเทอร์เน็ตเพื่อทำการสืบค้น และมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวมากขึ้น (อัศวิน จิตต์จำนง, 2554) โดยมีผลมาจากการแพร่หลายของเทคโนโลยีสารสนเทศที่กลายเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของคนในยุคปัจจุบัน จากการคาดการณ์ของบริษัทวิจัยโรโมนิเตอร์ ระบุว่า นักท่องเที่ยวทั่วโลกมีการใช้ช่องทางออนไลน์ในการวางแผนและการจัดการด้านการท่องเที่ยวมากขึ้น ส่งเสริมให้รายได้จากการใช้ช่องทางออนไลน์เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 10 ต่อปี โดยคาดการณ์มีมูลค่าประมาณ 363 พันล้านเหรียญสหรัฐ ใน พ.ศ. 2563 จาก 166 พันล้านเหรียญสหรัฐ ใน พ.ศ. 2554 (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560) แนวโน้มด้านการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศในการส่งเสริมการท่องเที่ยว จึงเป็นประเด็นสำคัญประการหนึ่ง เพื่อการพัฒนาและปรับปรุงด้านการท่องเที่ยวของประเทศ

จากประเด็นดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักท่องเที่ยวเชิงเกษตร ว่ามีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างไร เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เหมาะสมกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวในชุมชนท้องถิ่นต่อไปในอนาคต โดยเลือกแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร “สวนสละอาทิตย์” เป็นกรณีศึกษาในครั้งนี้

วัตถุประสงค์ และคำถามการวิจัย

1. วัตถุประสงค์

1.1 เพื่อศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร กรณีศึกษาสวนสละอาทิตย์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.2 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรณีศึกษาสวนสละอาทิตย์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2. คำถามการวิจัย

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักท่องเที่ยวเชิงเกษตร กรณีศึกษาสวนสละอาทิตย์ จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีพฤติกรรมอย่างไร

การทบทวนวรรณกรรม และกรอบแนวคิด และสมมติฐานการวิจัย

1. การทบทวนวรรณกรรม

1.1 การท่องเที่ยวเชิงเกษตร

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2545) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรไว้ว่าเป็นการท่องเที่ยวที่ได้ทั้งความเพลิดเพลิน และความรู้ นำกลับไปประยุกต์ใช้ หรือประกอบอาชีพได้นั่นคือ การได้หวนกลับไปค้นหา เรียนรู้ เข้าใจ ภาควิชาภูมิกับอาชีพเกษตรกรรมรากฐานของแผ่นดินไทยที่เปี่ยมไปด้วยคุณค่าภายใต้แนวคิด ปรัชญา องค์ความรู้ ภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ เกษตรกรไทยได้สัมผัสกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวชนบท ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ประเพณี รูปแบบกิจกรรม และการประกอบอาชีพทางการเกษตรที่หลากหลาย ทั้งวิถีดั้งเดิมจนถึงการใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ท่ามกลางทัศนียภาพธรรมชาติที่สวยงามที่บริหารจัดการโดยเกษตรกรหรือชุมชน ได้รับความประทับใจที่เกิดจากการได้ชม ชิม ชื้อ ผลิตภัณฑ์ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ก่อให้เกิดความรู้ ทักษะ และประสบการณ์แก่ผู้มาท่องเที่ยว ทั้งยังส่งผลให้เกิดรายได้แก่ชุมชน จากการจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตร ผลิตภัณฑ์แปรรูป ค่าตอบแทนจากการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว การคิดค้นนำเอาทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีอยู่ในประเทศ มาจัดกิจกรรมจัดรูปแบบทางการท่องเที่ยวเพื่อให้นักท่องเที่ยวมีความสนใจและอยากเดินทางไปเที่ยว เพื่อขยายเส้นทางทางการท่องเที่ยว และกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น

นิออน ศรีสมยง (2552) อธิบายว่า การท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง การท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นทางด้านการเรียนรู้วิถีเกษตรกรรมของชาวชนบท โดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยวในการดำเนินกิจกรรมให้เกิดการเรียนรู้ด้านการเกษตรและวิถีการดำรงชีวิต วัฒนธรรม ประเพณี และเป็นการนำเอาทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดการเรียนรู้มาทำให้เกิดประโยชน์ก่อให้เกิดรายได้ต่อชุมชน และเกษตรกร การท่องเที่ยวเชิงเกษตรจะเป็นการอนุรักษ์ควบคู่ไปกับการท่องเที่ยวเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนและสภาพสิ่งแวดล้อม

Paresh & Milind (2012) ได้ให้ความหมายการท่องเที่ยวเชิงเกษตรว่า เป็นกิจกรรมที่ดำเนินการในฟาร์ม เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ บันทึกร การศึกษาหรือเพื่อความสนุกสนานกิจกรรมในฟาร์ม โรงบ่มไวน์ ปศุสัตว์ วัฒนธรรม การเก็บเกี่ยวหรือกิจกรรมอื่นๆ ที่น่าสนใจ ที่ เป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

สามารถสรุปได้ว่า การท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นทางด้านการเรียนรู้วิถีเกษตรกรรมของชาวชนบท โดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยวในการดำเนินกิจกรรมให้เกิดการเรียนรู้ด้านการเกษตรและวิถีการดำรงชีวิต วัฒนธรรม ประเพณี และเป็นการนำเอาทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดการเรียนรู้มาทำให้เกิดประโยชน์ก่อให้เกิดรายได้ต่อชุมชน และเกษตรกร เป็นการอนุรักษ์ควบคู่ไปกับการท่องเที่ยว เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนและผลกระทบต่อสภาพสิ่งแวดล้อม โดยมีกิจกรรมหลักด้านการเกษตรที่สามารถดึงดูดและเป็นที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยว โดยมีการบริการจัดไว้รองรับเพื่อสนองตอบตามมาตรฐานความต้องการของนักท่องเที่ยว ให้ได้รับความรู้และความเพลิดเพลิน

1.2 ประเภทของการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรแต่ละแห่งจะมีกิจกรรมที่จะให้บริการนักท่องเที่ยวหลายๆ กิจกรรม แล้วแต่สภาพจุดท่องเที่ยวเชิงเกษตรแต่ละแห่ง ได้แก่

1.2.1 ประเภทนักท่องเที่ยวร่วมกิจกรรมระยะสั้น ได้แก่ การเข้าชมสวนเกษตร โดยนักท่องเที่ยวอาจเก็บผลผลิตในสวนหรือซื้อผลผลิตโดยเลือกเก็บได้ และทำกิจกรรมพื้นบ้านระยะสั้นร่วมกับชาวบ้าน เช่น ชีควาย นั่งเกวียน เป็นต้น

1.2.2 ประเภทให้นักท่องเที่ยวพักแรมในหมู่บ้าน การให้นักท่องเที่ยวพักแรมในหมู่บ้านเพื่อศึกษา และสัมผัสกับชีวิตของชาวชนบทเกษตร โดยนักท่องเที่ยวจะได้รับบริการที่อบอุ่น ปลอดภัย สะอาดและสะอาด

1.2.3 ประเภทอบรมให้ความรู้เกษตรแผนใหม่และความรู้ที่เป็นภูมิปัญญาชาวบ้าน การทำเกษตรแผนใหม่ เช่น การปลูกและการดูแลรักษา การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร อาจมีการให้ใบประกาศนียบัตรด้วยการเรียนรู้ภูมิปัญญาชาวบ้าน เช่น การศึกษาแมลงที่มีประโยชน์ พืชผักพื้นเมือง ที่กินได้ การทำน้ำตาลมะพร้าวและน้ำตาลโตนด เป็นต้น

1.2.4 ประเภทจำหน่ายสินค้าและผลิตภัณฑ์เกษตรสินค้าหัตถกรรมพื้นบ้านของเกษตรกรของใช้และของที่ระลึกต่างๆ ผลไม้สด ดอกไม้สด เมล็ดพันธุ์พืชที่น่าสนใจให้นักท่องเที่ยวซื้อไปปลูก

1.2.5 ประเภทให้รู้ทางธุรกิจ ช่วงที่ธุรกิจอื่นๆ ประสบปัญหาจากธุรกิจตกต่ำให้นักท่องเที่ยวส่วนหนึ่งเดินทางมาท่องเที่ยวเพื่อหาช่องทางในการทำธุรกิจเกี่ยวกับการเกษตร เพราะเป็นธุรกิจที่ให้ผลตอบแทนเร็ว การท่องเที่ยวในลักษณะนี้นอกจากจะช่วยเอื้อประโยชน์ให้แก่เกษตรกรแล้วยังเป็นหนทางที่ช่วยภาคเอกชนที่ประสบผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันอีกด้วย

1.3 รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

กรมส่งเสริมการเกษตร ได้แบ่งรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เป็น 3 รูปแบบ

1.3.1 แบบกิจกรรมรายบุคคล ได้แก่ การนำเที่ยวชมสวนของเกษตรกรรายบุคคลที่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เช่น สวนทุเรียน มังคุด สวนไม้ดอกไม้ประดับ หรือแม้แต่ฟาร์มเลี้ยงสัตว์ ทั้งนี้ผู้เยี่ยมชมจะได้รับความรู้ด้านเทคโนโลยีการผลิต การจัดการ การตลาดแล้วยังสามารถซื้อผลผลิตต่างๆ ที่ทางสวนจัดขึ้นอีกด้วย

1.3.2 กิจกรรมการท่องเที่ยวตามฤดูกาลหรือเทศกาล เช่น การจัดงานวันทุเรียนโลก งานวันเงาะโรงเรียน ฟุ่กทานตะวันบาน ฟุ่กดอกปทุมมา ซึ่งการท่องเที่ยวแบบนี้จะมีขึ้นเฉพาะในช่วงที่มีการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับการเกษตรเท่านั้น

1.3.3 กิจกรรมการท่องเที่ยวตามชุมชนหรือหมู่บ้านเกษตรกร ซึ่งเกษตรกรในชุมชนร่วมกันจัดตั้งบริหาร และจัดการท่องเที่ยว โดยกรมส่งเสริมการเกษตรให้ความร่วมมือสนับสนุนในการจัดทำโครงสร้างทางกายภาพ การจัดภูมิทัศน์ การให้แนวความคิดในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับพื้นที่และความสามารถของเกษตรกรในชุมชน

1.4 พฤติกรรมการท่องเที่ยว

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว เป็นการกระทำทุกอย่างของนักท่องเที่ยวไม่ว่าการกระทำนั้น นักท่องเที่ยวจะรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม และบุคคลอื่นจะสังเกตการกระทำนั้นได้หรือไม่ก็ตามก็เพื่อมุ่งตอบสนอง สิ่งใดสิ่งหนึ่งในสภาพการณ์ใดสภาพการณ์หนึ่ง โดยพฤติกรรมภายนอกของนักท่องเที่ยว (Tourist's Overt Behaviour) เป็นพฤติกรรมที่ผู้อื่นสังเกตได้โดยอาศัยประสาทสัมผัส ส่วนพฤติกรรมภายในของนักท่องเที่ยว (Tourist's Covert Behaviour) เป็นการทำงานของอวัยวะต่างๆ ภายในร่างกาย รวมทั้งความรู้สึกนึกคิดและ อารมณ์ที่ถูกควบคุมอยู่ภายในจะมีความสัมพันธ์กัน โดยพฤติกรรมภายในจะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมภายนอก ของนักท่องเที่ยว ทำให้สามารถค้นหาแนวทางแก้ไขพฤติกรรมในการตัดสินใจซื้อบริการของนักท่องเที่ยวได้ ถูกต้องและสอดคล้องกับความสามารถในการตอบสนองของธุรกิจท่องเที่ยวให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2557) นอกจากนั้นพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเป็นการแสดงออกของนักท่องเที่ยวในลักษณะ ต่างๆ เช่น กิริยา ท่าทาง คำพูดการแสดงออกถึงความรู้สึกของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสถานที่ท่องเที่ยวหรือ บริการด้านอื่นๆ โดยการแสดงออกของพฤติกรรมนักท่องเที่ยวอาจเกิดจากการศึกษา การอบรมเลี้ยงดู เพศ วัย และประสบการณ์ เป็นต้น นอกจากนี้พฤติกรรมการท่องเที่ยวยังเกิดจากปัจจัยทางวัฒนธรรม ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัยส่วนบุคคล (ปราโมชน์ รอดจำรัส, 2557)

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว จึงเป็นการแสดงออกของแต่ละบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับ การใช้สินค้าและบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รวมทั้งกระบวนการในการตัดสินใจที่มีผลต่อการแสดงออก ในลักษณะต่างๆ เช่น กิริยา ท่าทาง คำพูดการแสดงออกถึงความรู้สึกของนักท่องเที่ยว ซึ่งอาจเกิดจาก ปัจจัยส่วนบุคคลปัจจัยด้านสังคม และปัจจัยทางวัฒนธรรม

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยวนั้นเกิดได้จากอิทธิพลหลายประการซึ่งอาจจำแนก ได้ดังต่อไปนี้ (ปราโมชน์ รอดจำรัส, 2557)

1) วัตถุประสงค์ พฤติกรรมนักท่องเที่ยวเกิดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายใน การท่องเที่ยว เช่น นักท่องเที่ยวกลุ่มอนุรักษ์มีวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อรักษาสภาพแวดล้อม หรือช่วยระบบนิเวศให้สมบูรณ์เหมือนเดิม

2) ความพร้อม หมายถึง ความสามารถหรือวุฒิภาวะที่มีอยู่ในตัวนักท่องเที่ยวเพื่อตอบสนอง ความต้องการนักท่องเที่ยวจะต้องมีความพร้อมทั้งสภาพร่างกาย จิตใจและด้านงบประมาณ เช่น การท่องเที่ยว เชิงผจญภัย การไต่เขา การปีนหน้าผา และการดำน้ำ เป็นต้น

3) สถานการณ์ หมายถึง โอกาสหรือเหตุการณ์ที่เอื้ออำนวยการทำกิจกรรมเพื่อตอบสนอง ความต้องการท่องเที่ยว เช่น การปฏิวัติหรือการประกาศภาวะฉุกเฉินทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวลดลง

4) การแปลความหมาย หมายถึง วิธีคิดเพื่อตอบสนองความพึงพอใจในสถานการณ์ใด สถานการณ์หนึ่ง ตัวอย่างเช่น เวลา 7.00 น. เป็นเวลาที่จัดให้นักท่องเที่ยวได้รับประทานอาหารเช้า ก่อนออกเดินทาง เป็นต้น

5) การตอบสนอง หมายถึง การทำกิจกรรมตามที่เลือกเอาไว้ก่อนหน้านี้เช่น นักท่องเที่ยว ได้ตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ในวันหยุดช่วงเทศกาลสงกรานต์ นักท่องเที่ยวจะต้องวางแผน

การท่องเที่ยวไว้ล่วงหน้าและดำเนินการตามแผนการที่ได้วางไว้ เช่น การกำหนดงบประมาณ สถานที่แหล่งท่องเที่ยว เวลารายละเอียดในการเดินทาง และการจองที่พัก เป็นต้น

6) ผลลัพธ์ หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำซึ่งเป็นไปอย่างที่ไม่คาดหวังไว้หรือเป็นความผิดหวังเมื่อผลลัพธ์ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ นักท่องเที่ยวจะต้องยอมรับกับปัญหาที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นไปในลักษณะใด เช่น แหล่งท่องเที่ยวปิดให้บริการ รถเสีย และห้องพักเต็ม เป็นต้น ซึ่งนักท่องเที่ยวจะต้องยอมรับกับความผิดหวังที่เกิดขึ้นหรือเลิกล้มความต้องการเพราะเห็นว่าเป็นสิ่งที่เกินความสามารถ เช่น เกิดน้ำท่วมจนไม่สามารถเดินทางไปท่องเที่ยวได้

จากการศึกษาสรุปได้ว่า พฤติกรรมนักท่องเที่ยวส่งผลมาจากปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ ความพร้อมสถานการณ์ การแปลความหมาย การตอบสนอง และผลลัพธ์ เป็นอิทธิพลที่ทำให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ ของนักท่องเที่ยวส่งผลให้พฤติกรรมหรือการแสดงออก ของนักท่องเที่ยวย่อมมีความแตกต่างกัน

การศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวมีประโยชน์ ดังนี้ (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2557)

- 1) ช่วยให้นักการตลาดเข้าใจถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าของนักท่องเที่ยว
 - 2) ช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องสามารถหาหนทางแก้ไขพฤติกรรมในการตัดสินใจซื้อสินค้าของนักท่องเที่ยวในสังคมได้ถูกต้องและสอดคล้องกับความสามารถในการตอบสนองของธุรกิจท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น
 - 3) ช่วยให้การพัฒนาตลาดและการพัฒนาผลิตภัณฑ์สามารถทำได้ดีขึ้น
 - 4) ช่วยในการแบ่งส่วนแบ่งทางการตลาดเพื่อการตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวให้ตรงกับชนิดของสินค้าและบริการที่ต้องการ
 - 5) ช่วยในการปรับปรุงกลยุทธ์การตลาดของธุรกิจท่องเที่ยวต่างๆ เพื่อความได้เปรียบคู่แข่งขัน
- ถ้าหากผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวต้องการที่จะตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวและต้องการให้นักท่องเที่ยวให้พึงพอใจหลังจากการใช้บริการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการจำเป็นต้องศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

1.5 พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว

พฤติกรรมการใช้ หมายถึง พฤติกรรมของผู้ใช้ทำการค้นหา การเลือกใช้ การประเมินการใช้สอยผลิตภัณฑ์และบริการที่คาดว่าจะตอบสนองความต้องการกระบวนการตัดสินใจ และการมีส่วนร่วมในการกระทำนั้น จากทฤษฎีการใช้ประโยชน์เป็นการศึกษาที่เน้นความสำคัญของผู้ใช้กระทำ โดยผู้กระทำเป็นผู้กำหนดความต้องการกระทำที่จะตอบสนองความพึงพอใจของตนเอง ผู้กระทำจึงเป็นผู้เลือก ซึ่งมีวัตถุประสงค์ ความตั้งใจ และความต้องการในการใช้ประโยชน์เพื่อตอบสนองความต้องการ

การใช้เทคโนโลยีของนักท่องเที่ยวสามารถแบ่งพฤติกรรมออกเป็น 3 ระยะ (ไพศาล กาญจนวงศ์, 2554) ได้แก่ ระยะก่อนเดินทาง วัตถุประสงค์ของนักท่องเที่ยวในระยะก่อนเดินทาง คือ การศึกษาหาข้อมูล การเลือกซื้อสินค้าและบริการท่องเที่ยว และการวางแผนการเดินทาง เครื่องมือที่ใช้คือ การใช้บริการจากเว็บไซต์เพื่อการสืบค้นข้อมูล และความรู้อื่นๆ ที่ต้องการ เพื่อดูรายละเอียดขององค์กร หรือบริษัทท่องเที่ยว หรือแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น จากนั้นพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีของนักท่องเที่ยวมีวัตถุประสงค์เพื่อการวางแผนการเดินทางในวันต่อไป และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างเพื่อน และญาติพี่น้อง เรียกว่า ระยะระหว่างเดินทาง และพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีของนักท่องเที่ยวในระยะสุดท้าย คือ ระยะสิ้นสุดการเดินทางนักท่องเที่ยว

มีวัตถุประสงค์ในการใช้เทคโนโลยีเพื่อติชม แนะนำ และแชร์ประสบการณ์ให้กับนักท่องเที่ยวในโลกโซเชียล ในขั้นตอนนี้ นักท่องเที่ยวจะมีการนำเสนอประสบการณ์ที่ได้ท่องเที่ยวมาให้คนอื่น ๆ ได้เรียนรู้และแสดงความคิดเห็นผ่านสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ นอกจากนี้ยังแสดงความคิดเห็นผ่านธุรกิจที่จะเปิดให้ลูกค้าได้แสดงความคิดเห็นต่อการใช้บริการซึ่งเท่ากับเป็นการเชิญชวน และสร้างความมั่นใจให้นักท่องเที่ยวที่ต้องการมาใช้บริการได้อ่านก่อนตัดสินใจอีกด้วย

สรุปได้ว่า พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีของนักท่องเที่ยวเกิดจากวัตถุประสงค์ ความตั้งใจ และความต้องการในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศให้เกิดประโยชน์ เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยว โดยแยกพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีออกเป็นพฤติกรรมก่อนการเดินทาง พฤติกรรมระหว่างเดินทาง และพฤติกรรมสุดสิ้นการเดินทางของนักท่องเที่ยว

1.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศิริลักษณ์ โรจนกิจอำนวย (2556) ได้ศึกษาการปรับใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกับความก้าวหน้าของการท่องเที่ยวอิเล็กทรอนิกส์ไทย โดยวิเคราะห์หาความแตกต่างของการปรับใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology Assimilation) มาให้บริการการท่องเที่ยวอิเล็กทรอนิกส์ (E-Tourism) และระดับความก้าวหน้าของการท่องเที่ยวอิเล็กทรอนิกส์ (E-Tourism Progression) ของโรงแรมที่ดำเนินการในประเทศไทยทั้งขนาดใหญ่กลางและย่อม การปรับใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในองค์กรหนึ่ง ๆ เกิดจากปัจจัยภายในและภายนอกองค์กร ผลการศึกษา พบว่า ผู้บริหารของโรงแรมเห็นความสำคัญและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาให้บริการการท่องเที่ยวอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับปัจจัยภายนอก พบว่า คู่แข่งขันในอุตสาหกรรมโรงแรม ทำให้โรงแรมมีการปรับปรุงการให้บริการการท่องเที่ยวอิเล็กทรอนิกส์ให้ดียิ่งขึ้น และปรับกลยุทธ์ด้านการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาให้บริการที่มีระดับสูง ในขณะที่ปัจจัยภายนอกเกี่ยวกับแรงกดดันจากการเข้าร่วม AEC ของไทยทำให้มีการปรับตัวในการให้บริการการท่องเที่ยวผ่านอินเทอร์เน็ต และสร้างแรงกดดันให้โรงแรมต่าง ๆ มีการปรับเปลี่ยนการทำงานโดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้อยู่ในระดับไม่สูงมากนัก ในส่วนของระดับความก้าวหน้าของการให้บริการการท่องเที่ยวอิเล็กทรอนิกส์ของโรงแรมทั้งสามขนาด พบว่า โรงแรมโดยรวมมีความก้าวหน้าในระดับการนำเสนอข้อมูลออนไลน์ โรงแรมส่วนใหญ่มีการสื่อสารแบบผสมผสานและติดต่อได้รวดเร็ว การท่องเที่ยวอิเล็กทรอนิกส์ของโรงแรมโดยรวมอยู่ในระดับที่ไม่สูง โดยเฉพาะโรงแรมขนาดกลางและขนาดเล็กจำเป็นต้องมีการพัฒนาให้มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและอินเทอร์เน็ตเพื่อให้มีความก้าวหน้าในการให้บริการการท่องเที่ยวอิเล็กทรอนิกส์มากขึ้น

กฤษฎากร ชูเลมิต (2557) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตและความพึงพอใจต่อการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในอำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตเพื่อการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อพฤติกรรมการใช้ และความพึงพอใจต่อการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการท่องเที่ยว ส่วนในด้านพฤติกรรมนั้นนักท่องเที่ยวใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการท่องเที่ยวโดยเฉลี่ย 7-10 ครั้งต่อสัปดาห์ การใช้งานในแต่ละวันมากกว่า 3 ชั่วโมง ส่วนใหญ่อินเทอร์เน็ตเพื่อการท่องเที่ยวในช่วงเวลา 06 : 00-12 : 00น. ด้านความพึงพอใจต่อการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติ พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการใช้อินเทอร์เน็ตในระดับมาก

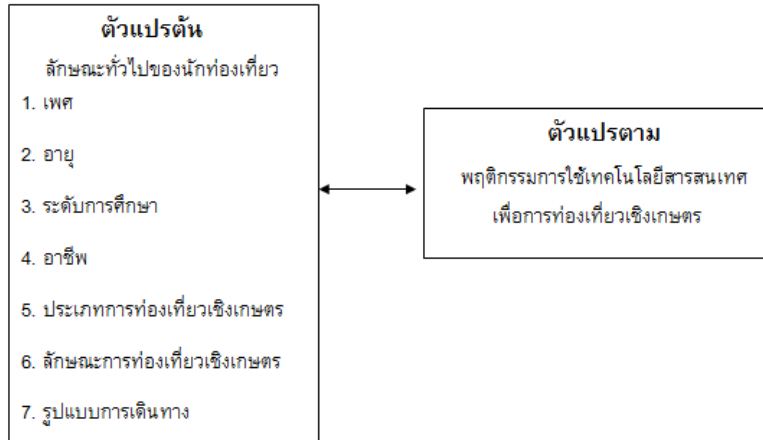
เนื่องจากข้อมูลการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ได้รับการอธิบายโดยละเอียด แพ็คเก็จทัวร์ตรงกับความต้องการ และมีความรวดเร็วในการติดต่อขอข้อมูลเพิ่มเติมจากเว็บไซต์

ไพศาล กาญจนวงศ์ (2557) ศึกษาวิจัย เรื่อง พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารทางการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีน จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อการพัฒนาแบบจำลองพฤติกรรม การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 464 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม เพื่อวิเคราะห์ความสอดคล้องของสมการโมเดลจากตัวแปรการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการท่องเที่ยว จำนวน 24 ตัวแปร พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีการใช้เครื่องมือช่วยวางแผนก่อนการเดินทางของนักท่องเที่ยว ได้แก่ การค้นหาข้อมูลผ่านเครื่องมือในการค้นหา (Google) (ร้อยละ 35.2) เว็บไซต์ (Website) (ร้อยละ 22.7) การค้นหาข้อมูลผ่าน Yahoo (ร้อยละ 18.1) การค้นหาข้อมูลผ่าน Ctrip (ร้อยละ 17.8) และสื่อสังคมออนไลน์ (Social media) (ร้อยละ 12.8) ด้านอุปกรณ์สำคัญหลักที่ใช้ในระหว่างท่องเที่ยว ได้แก่ โทรศัพท์มือถือ (ร้อยละ 55.9) กล้องถ่ายรูป (ร้อยละ 47.4) โทรศัพท์สมาร์ทโฟน (ร้อยละ 41.1) แท็บเล็ต (ร้อยละ 34.1) คอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 26.0) อุปกรณ์เพื่อความบันเทิงอื่นๆ (ร้อยละ 3.5) และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ (ร้อยละ 3.5) ด้านพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า พฤติกรรมพื้นฐานส่วนใหญ่นักท่องเที่ยว ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อดูข้อมูลที่ต้องการมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ การใช้คอมพิวเตอร์ในชีวิตประจำวันเพื่อติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และการใช้คอมพิวเตอร์ในชีวิตประจำวันเพื่อความบันเทิง ตามลำดับ

อาริสสา ลูกกลม (2558) ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่อโซเชียลมีเดียของนักท่องเที่ยวกลุ่มผจญภัยในจังหวัดเพชรบูรณ์ โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้านลักษณะของประชากรของนักท่องเที่ยว พฤติกรรมการใช้สื่อโซเชียลมีเดียของนักท่องเที่ยว และพฤติกรรมการยอมรับและการใช้ของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า นักท่องเที่ยวนิยมใช้เฟซบุ๊กมากที่สุด ระยะเวลาในการใช้งานตั้งแต่ 5 ชั่วโมงขึ้นไป ระยะเวลาในการใช้งานระหว่าง 18.00 - 23.59 น. อุปกรณ์ที่ใช้คือ โทรศัพท์สมาร์ทโฟน วัตถุประสงค์ในการใช้สื่อโซเชียลมีเดีย คือ การค้นหากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย สาเหตุในการเลือกใช้สื่อโซเชียลมีเดีย คือ สะดวก รวดเร็ว สามารถทำธุรกรรมได้ตลอดเวลา พฤติกรรมการยอมรับและการใช้สื่อโซเชียลมีเดีย พบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มผจญภัยมีความคาดหวังในประสิทธิภาพและคาดหวังในการใช้งาน รวมทั้งเกิดแรงจูงใจและความชอบ

2. กรอบแนวคิด

การวิจัยได้ตั้งกรอบแนวคิดจากการศึกษาทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรม นักท่องเที่ยวและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว การวิจัยได้ตั้งกรอบแนวคิดจากทฤษฎีพฤติกรรมนักท่องเที่ยว รวมถึงการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อให้กรอบความคิดมีความชัดเจน ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1.1 กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรสวนสละอาติย์ จ.สุราษฎร์ธานี โดยไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่จะนำมาใช้ในการศึกษา คือ นักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรสวนสละอาติย์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน ในการศึกษาครั้งนี้ใช้การกำหนดกลุ่มตัวอย่างในกรณีที่ทราบขนาดของประชากรที่แท้จริงจากตารางคำนวณตัวอย่างของ W.G. Cochran โดยได้กำหนดสัดส่วนของประชากรที่ต้องการจะสุ่ม 5% หรือ 0.5 มีค่าความเชื่อมั่น 95% (ชารินทร์ ศิลป์จารุ, 2551) และยอมให้คลาดเคลื่อน 5% หรือ 0.5 ดังนี้

$$n = \frac{P (1-P) Z^2}{d^2}$$

n คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

P คือ สัดส่วนของประชากรที่ต้องการสุ่ม

Z คือ ค่าความเชื่อมั่นที่กำหนดไว้ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.5 (ความเชื่อมั่น 95%) มีค่าเท่ากับ 1.96

d คือ ค่าความคลาดเคลื่อนสูงสุดที่ยอมรับได้

$$\text{แทนค่า } n = \frac{0.5 (1-0.5) 1.96^2}{(0.5)^2}$$

$$= 384.16$$

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้เท่ากับ 384.16 หรือประมาณ 385 ตัวอย่าง ในการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 385 คน โดยผู้วิจัยใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง จากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยว ณ สวนสละอาทิตย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2. เทคนิคการสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Non-Probability Sampling) ใช้การเลือกตัวอย่างแบบตามสะดวก (Convenience Sampling) เนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามต้องเป็นผู้ที่ใช้งาน การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร และเดินทางมาท่องเที่ยว สวนสละอาทิตย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในช่วงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2559 ถึง เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2560

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีวิเคราะห์

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณในรูปแบบของการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยซึ่งได้ตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา ความถูกต้องชัดเจน และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ จากนั้นนำไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ และเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามให้แก่ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวสวนสละอาทิตย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติการหาค่าความถี่ (Frequency) เพื่อสรุปออกมาเป็น ค่าร้อยละ (Percentage) สำหรับแบบสอบถามลักษณะทั่วไปของนักท่องเที่ยว และพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร และใช้สถิติไคสแควร์ (Chi-Square) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทั่วไปของนักท่องเที่ยวกับพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

1. ผลการวิจัย

1.1 ผลการศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสวนสละอาทิตย พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสวนสละอาทิตยใช้เพื่อเป็นการเผยแพร่ข้อมูล ประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆ ของสวนสละอาทิตย โดยการจัดการในส่วนของระบบสารสนเทศของสวนสละอาทิตยมีผู้ดูแลหลัก คือ นายอรรถพร มติธรรม ซึ่งเป็นบุตรชายของนายอาทิตย มติธรรม เจ้าของสวน การจัดการข้อมูลต่างๆ ได้มีการแบ่งเป็นการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสวนสละอาทิตยผ่านทางหลายช่องทาง ได้แก่ ช่องทางเว็บไซต์ของสวนสละอาทิตย ช่องทางหน้าเพจเฟซบุ๊กสวนสละอาทิตย ช่องทางโปรแกรมสนทนาไลน์ ช่องทางโทรศัพท์ และช่องทางอีเมล

1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

1.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวสวนสละอาทิพย์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 15 – 25 ปี ระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา และรับราชการ ประเภทการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เคยไปส่วนใหญ่เป็นประเภทแนะนำเส้นทางในการประกอบธุรกิจ รองลงมา ได้แก่ ประเภทพักผ่อนในหมู่บ้านเกษตร และมีรูปแบบการท่องเที่ยวแบบส่วนตัว และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรผ่านทางเฟสบุ๊คมากที่สุด ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (n = 400)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	98	24.50
หญิง	302	75.50
อายุ		
ช่วงอายุ 15 – 25 ปี	250	63.00
ช่วงอายุ 26 – 35 ปี	80	20.00
ช่วงอายุ 36 – 45 ปี	40	10.00
ช่วงอายุ 45 ปี ขึ้นไป	30	8.00
ระดับการศึกษาขั้นสูงสุด		
ระดับมัธยมศึกษา	18	4.50
ระดับ ปวช./ปวส.	28	7.00
ระดับปริญญาตรี	306	76.50
สูงกว่าระดับปริญญาตรี	48	12.00
อาชีพ		
รับราชการ	56	14.00
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	12	3.00
พนักงานเอกชน	28	7.00
เกษตรกร	8	2.00
ทำธุรกิจส่วนตัว	42	10.50
รับจ้างทั่วไป	12	3.00
นักเรียน/นักศึกษา	242	60.50

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไป (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (n = 400)	ร้อยละ
ประเภทการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เคยไป (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ประเภทเข้าชมสวนเกษตร	134	7.50
ประเภทจำหน่ายสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร	186	10.40
ประเภทพักแรมในหมู่บ้านเกษตร	362	20.30
ประเภทแนะนำสู่ทางในการประกอบธุรกิจ	380	21.30
ประเภทการเข้าร่วมการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับข้อมูลด้านการเกษตร	318	17.90
รูปแบบการเดินทางท่องเที่ยว		
แบบส่วนตัว (เช่น ครอบครัว, เพื่อน)	340	85.00
แบบหมู่คณะ (เช่น มากับกลุ่มหน่วยงานหรือองค์กร)	60	15.00
ช่องทางเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เคยใช้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
เฟซบุ๊ก	364	36.04
โปรแกรมสนทนา	28	2.77
เว็บไซต์สืบค้นข้อมูล	194	19.21
อินสตาแกรม	58	5.74
ยูทูบ	142	14.06
เว็บไซต์โดยตรงของแหล่งท่องเที่ยว	64	6.34
ทวิตเตอร์	10	0.99
เว็บไซต์ตัวแทนบริษัทนำเที่ยว	16	1.58
เว็บบอร์ด	58	5.74
โทรศัพท์	12	1.19
วิทยุ	4	0.40
โทรศัพท์	60	5.94

1.2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักท่องเที่ยวเชิงเกษตรสวนสละอาทิตย์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ของการงานใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อเข้าชมและแนะนำ อุปกรณ์ที่ใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร คือ โทรศัพท์สมาร์ทโฟน ช่องทางที่ใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของสวนสละอาทิตย์ผ่านทางหน้าเพจเฟซบุ๊กของสวนสละอาทิตย์ และส่วนใหญ่ประเมินประสบการณ์

ของตนเองเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอยู่ในระดับปานกลาง ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ข้อมูลพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ข้อมูลด้านพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	จำนวน (n = 400)	ร้อยละ
วัตถุประสงค์ของการใช้งาน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ศึกษาหาข้อมูล	102	5.30
วางแผนการเดินทาง	238	12.40
ค้นหาเส้นทาง	234	12.10
แลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างเพื่อน และญาติพี่น้อง	284	14.70
เพื่อติชม แนะนำ	362	18.80
แชร์ประสบการณ์ให้กับนักท่องเที่ยวกลุ่มอื่นๆ	306	15.90
อุปกรณ์ที่ใช้งาน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
คอมพิวเตอร์	266	38.20
แท็บเล็ต	76	10.90
สมาร์ทโฟน	354	50.90
ช่องทางที่ใช้งาน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
เว็บไซต์ สวนสละอาติย์ .com	130	28.51
หน้าเพจเฟซบุ๊กของสวนสละอาติย์	276	60.53
ติดต่อผ่านทางโทรศัพท์	44	9.65
โปรแกรมไลน์ (Line)	6	1.32
ประสบการณ์ในการใช้งาน		
มากที่สุด	12	3.00
มาก	34	8.50
ปานกลาง	224	56.00
น้อย	100	25.00
น้อยที่สุด	30	7.50

1.2.3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทั่วไปของนักท่องเที่ยวกับพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักท่องเที่ยวเชิงเกษตรสวนสละอาติย์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประกอบด้วย ด้าน เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพดังแสดงในตารางที่ 3 พบว่า ลักษณะทั่วไปของนักท่องเที่ยว

มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักท่องเที่ยวเชิงเกษตร ดังนี้

1.2.3.1 ลักษณะทั่วไปของนักท่องเที่ยวด้านเพศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักท่องเที่ยวเชิงเกษตรในด้านอุปกรณ์ที่ใช้งานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1.2.3.2 ลักษณะทั่วไปของนักท่องเที่ยวด้านอายุ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักท่องเที่ยวเชิงเกษตรในด้านวัตถุประสงค์ของการใช้งาน และช่องทางการใช้งานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1.2.3.3 ลักษณะทั่วไปของนักท่องเที่ยวด้านระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักท่องเที่ยวเชิงเกษตรในด้านวัตถุประสงค์ของการใช้งานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

1.2.3.4 ลักษณะทั่วไปของนักท่องเที่ยวด้านอาชีพ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักท่องเที่ยวเชิงเกษตรในด้านวัตถุประสงค์ของการใช้งาน อุปกรณ์ที่ใช้งาน และช่องทางการใช้งานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อย่างไรก็ตาม ลักษณะทั่วไปของนักท่องเที่ยวไม่สัมพันธ์กับประสบการณ์เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทั่วไปของนักท่องเที่ยวกับพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักท่องเที่ยวเชิงเกษตร

พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ของนักท่องเที่ยวเชิงเกษตร	ลักษณะทั่วไปของนักท่องเที่ยว			
	เพศ	อายุ	ระดับ การศึกษา	อาชีพ
1. วัตถุประสงค์ของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	6.747	51.572*	95.239*	114.142*
2. อุปกรณ์ที่ใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	22.357*	15.802	16.34	33.378*
3. ช่องทางการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของสวนสละอาทิพย์	5.662	35.019*	22.153	45.460*
4. ประสบการณ์เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	9.296	22.067	14.13	31.755

*Sig. < 0.05

2. อภิปรายผล

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักท่องเที่ยวเชิงเกษตร: กรณีศึกษาสวนสละอาทิตย์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

2.1 พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักท่องเที่ยวเชิงเกษตร พบว่า ส่วนใหญ่ มีวัตถุประสงค์ในการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อศึกษาข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวซึ่งสอดคล้องกับงานของ ไพศาล กาญจนวงศ์ (2557) จากการศึกษาพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารทางการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีน จังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่เพื่อศึกษาข้อมูลวางแผนการท่องเที่ยวโดยการค้นหาข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวเป็นพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวก่อนที่จะเดินทางจะมีการศึกษาข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวก่อนตัดสินใจท่องเที่ยว ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักท่องเที่ยวมีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรทิพย์ ทวีพงษ์ และปลื้มใจ ไพจิตร (2557) ระบุว่า การใช้สื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวจะช่วยให้นักท่องเที่ยวเกิดความสนใจ มีความเข้าใจในแหล่งท่องเที่ยว และเกิดความพอใจในการท่องเที่ยว

พฤติกรรมด้านอุปกรณ์ที่ใช้งานส่วนใหญ่ ได้แก่ สมาร์ทโฟน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อาริสาลูกกลม (2558) ระบุว่า นักท่องเที่ยวใช้โซเชียลมีเดียจากอุปกรณ์ประเภทสมาร์ทโฟนมากที่สุดจากการใช้โซเชียลมีเดียของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมโดยอาจจะมาจากความนิยมที่เพิ่มขึ้นของเทคโนโลยีโทรศัพท์เคลื่อนที่ และสมาร์ทโฟนที่กลายเป็นช่องทางสำคัญในการสื่อสารข้อมูลติดต่อสื่อสาร และสามารถเข้าถึงได้สะดวกและรวดเร็ว ในส่วนของช่องทางการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร สวนสละอาทิตย์ ส่วนใหญ่ใช้งานผ่านทางเฟสบุ๊คของแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อาริสาลูกกลม (2558) ระบุว่านักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์นิยมใช้ เฟสบุ๊คเพื่อค้นหากิจกรรมการท่องเที่ยว กังสดาล ศิษย์ธำนันทน์ และพรพรรณ ประจักษ์เนตร (2559) พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น เฟสบุ๊ค เป็นสื่อหลักในการเลือกแสวงหาข่าวสารด้านการท่องเที่ยว จากการศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิต รูปแบบการใช้สื่อออนไลน์ และความตั้งใจซื้อสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยอาจเนื่องมาจากเฟสบุ๊คเป็นโซเชียลมีเดียที่มีความสามารถหลากหลายในการสื่อสารข้อมูล สะดวก รวดเร็ว และสามารถใช้งานได้ทุกเวลา พบว่า เฟสบุ๊คกลายเป็นช่องทางการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวที่สำคัญในการค้นหาข้อมูลของนักท่องเที่ยว

2.2 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทั่วไปของนักท่องเที่ยวกับพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักท่องเที่ยวเชิงเกษตรสวนสละอาทิตย์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ลักษณะทั่วไปของนักท่องเที่ยวกับพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของนักท่องเที่ยวสวนสละอาทิตย์ จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีความแตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ กฤษฎากร ชูเลมิต (2557) จากการศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ตและความพึงพอใจต่อการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตเพื่อการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในอำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล (เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพ) มีผลต่อพฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อการท่องเที่ยว และสอดคล้องกับ ปราโมชน์ รอดจำรัส (2557) ได้อภิปรายไว้ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว กล่าวคือ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเกิดขึ้นจากอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคลเมื่อพิจารณารายด้านทำให้

ทราบว่า พฤติกรรมด้านวัตถุประสงค์มีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านอายุ การศึกษา และอาชีพ สอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ อาทิตย์ เกียรติกำจร และภูมิพร ธรรมสถิตเดช (2557) ระบุอาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อการใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตแอคทีฟ ไวท์บอร์ด (Interactive Whiteboard) ที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับเทคโนโลยี: กรณีศึกษาการใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตแอคทีฟ ไวท์บอร์ดในการเรียนการสอนของคณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล

สรุปผลการวิจัย

การศึกษารังนี้ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักท่องเที่ยวเชิงเกษตร: กรณีศึกษาสวนสละอาทิตย์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อศึกษาข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด รวมถึงการใช้เพื่อค้นหาเส้นทางเดินทางและวางแผนการเดินทางซึ่งใช้งานผ่านช่องทางเฟสบุ๊คของแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ เว็บไซต์โดยตรงของแหล่งท่องเที่ยว (www.สวนสละอาทิตย์.com) ในด้านอุปกรณ์ที่ใช้งานนักท่องเที่ยวนิยมใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศ บนโทรศัพท์สมาร์ทโฟนมากที่สุด จะเห็นได้ว่า ในการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของนักท่องเที่ยว มีการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเริ่มตั้งแต่ก่อนที่จะเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยว นั้นๆ ซึ่งเป็นลักษณะพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว แสดงให้เห็นว่าแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรแหล่งต่างๆ ควรมีการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการได้สะดวก รวดเร็ว ผ่านทางอุปกรณ์ที่นักท่องเที่ยวใช้งานอย่างเหมาะสม ทั้งการนำเสนอข้อมูลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ รูปแบบการแสดงผลของสารสนเทศบนอุปกรณ์ที่นักท่องเที่ยวเลือกใช้ รวมถึง การเพิ่มช่องทางเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ในการสื่อสารข้อมูลต่างๆ ให้แก่นักท่องเที่ยว เช่น เฟสบุ๊คและ เว็บไซต์เฉพาะของแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น เพื่อให้นักท่องเที่ยวเข้าถึงข้อมูลได้สะดวกและรวดเร็ว ตามพฤติกรรมการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศนั้นๆ นอกจากนี้ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะทั่วไปของนักท่องเที่ยวกับพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักท่องเที่ยวเชิงเกษตร: กรณีศึกษาสวนสละอาทิตย์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี แสดงให้เห็นว่า การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรควรมีการพิจารณาลักษณะทั่วไปของนักท่องเที่ยว เป้าหมายของแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ เพื่อเป็นตัวกำหนดวัตถุประสงค์ของการใช้งาน อุปกรณ์ที่ใช้งานและช่องทางการใช้งานที่คาดว่ากลุ่ม นักท่องเที่ยวต้องการให้เหมาะสมกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวกลุ่มต่างๆ เพื่อให้การใช้งานเทคโนโลยี สารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 ผู้ประกอบการหรือผู้ที่เกี่ยวข้องดูแลแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรควรให้ความสำคัญในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการใช้งานของนักท่องเที่ยวตั้งแต่ระยะเริ่มศึกษาข้อมูลก่อนท่องเที่ยว ระหว่างการท่องเที่ยว และหลังจากท่องเที่ยว เพื่อเป็นส่วนช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรเป็นที่รู้จัก และสร้างความน่าสนใจให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจมาเที่ยว

1.2 ควรมีการส่งเสริมการเรียนรู้การใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศให้แก่ผู้ประกอบการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เช่น การฝึกอบรมการสร้างเพจเฟสบุ๊ค การสร้างเว็บไซต์ เป็นต้น เพื่อช่วยในการดำเนินการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาในครั้งนี้ ผู้ที่สนใจนำผลการศึกษาในครั้งนี้ไปขยายเพื่อเป็นประเด็นศึกษาในโอกาสต่อไป ดังนี้

2.1 ควรมีการศึกษาถึงการยอมรับและทัศนคติของผู้ประกอบการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีต่อการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศ

2.2 ควรมีการศึกษาแนวทางการสนับสนุนส่งเสริมการพัฒนารูปแบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างยั่งยืน

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากงบรายได้มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ประจำปี 2559 ทั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูง และขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์สุทินย์ ล่องประเสริฐ ที่กรุณาให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์และให้ความช่วยเหลือในการทำวิจัยในครั้งนี้ ขอขอบคุณนักท่องเที่ยว ณ สวนสละอาติย์ จังหวัดสุราษฎร์ธานีทุกท่าน ที่เสียสละเวลาตอบแบบสอบถาม และขอบคุณเป็นพิเศษ ดร.เกวลิณ อังคนานนท์ สำหรับคำปรึกษาและการแนะนำแนวทางการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- กฤษฎากร ชูเลมิต. (2557). พฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตและความพึงพอใจต่อการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในอำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). ยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (4).

- กังสดาล ศิษย์ธานนท์ และพรพรรณ ประจักษ์เนตร. (2559). รูปแบบการดำเนินชีวิต รูปแบบการใช้สื่อออนไลน์ และความตั้งใจซื้อสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย. **วารสารการสื่อสาร และการจัดการ** หน้า ปีที่ 2(1).
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2545). ม.ป.ท.
- กรมการท่องเที่ยว. (2552). **คู่มือการประเมินแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร**. (2). กรุงเทพฯ.
- พิมพ์ หิรัญกิตติ และคณะ. (2557). พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของนักท่องเที่ยวชาวไทย. **วารสาร: สุทธิปริทัศน์**, ปีที่ 28(88).
- พรทิพย์ ทวีพงษ์ และปลื้มใจ ไพจิตร. (2557). สื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมศรีวิชัยที่มีต่อทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทย. **วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี**, ปีที่ 1(2), 113 - 128.
- พรรัตน์ ทองเลิศ และปาริชาติ สถาปิตานนท์. (2556). การสื่อสารในการจัดการการท่องเที่ยวของสถานีกษัตริย์หลวงอ่างทอง. **วารสารการประชาสัมพันธ์และการโฆษณา**, ปีที่ 6(2), 72 - 87.
- ไพศาล กาญจนวงศ์. (2554). การประยุกต์ใช้ไอซีทีในบริบทธุรกิจท่องเที่ยว. คณะพัฒนาการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยแม่โจ้. สืบค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2560. เข้าถึงได้จาก : <https://td260.wordpress.com/category/06-.pdf>
- ไพศาล กาญจนวงศ์. (2557). **พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารทางการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีน จังหวัดเชียงใหม่**. งานวิจัย คณะพัฒนาการท่องเที่ยวมหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- เลิศพร ภาวะสกุล. (2555). **พฤติกรรมนักท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญเลิศ จิตต์วัฒนา. (2557). **พฤติกรรมการท่องเที่ยว (Tourist Behavior)**. นนทบุรี: เพิร์นข้าหลวงพรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- ปราโมชน์ รอดจรัส. (2557). **พฤติกรรมนักท่องเที่ยว**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นอออน ศรีสมยง. (2552). การสำรวจทัศนคติของนักท่องเที่ยวต่างชาติต่อการตัดสินใจไปท่องเที่ยวในจังหวัดภาคใต้ที่ประสบภัยพิบัติคลื่นยักษ์สึนามิ. **วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ**, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2551). **การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS**. กรุงเทพฯ: บิสนิเนสอาร์แอนด์ดี.
- ศิริลักษณ์ โรจนกิจอำนวย. (2556). การปรับใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกับความก้าวหน้าของการท่องเที่ยวอิเล็กทรอนิกส์ไทย. **วารสารบริหารธุรกิจ มธ**, ปีที่ 36 (139).
- อัศวิน จิตต์จำนง. (2554). **แนวโน้มและศักยภาพของเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว**. สถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อารีสา ลูกกลม. (2558). **พฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักท่องเที่ยวกลุ่มผจญภัยในจังหวัดเพชรบูรณ์**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร.

อาทิตย์ เกียรติกำจร และภูมิพร ธรรมสถิตเดช. (2557), ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับเทคโนโลยี: กรณีศึกษาการใช้เทคโนโลยี **Interactive Whiteboard** ในการเรียนการสอนของคณะ แพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล, วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.

Paresh V. Joshi and Milind B. Bhujbal. (2012). **Agro-Tourism A Specialized Rural Tourism: Innovative Product Of Rural Market.** International Journal of Business and Management Tomorrow.

ประวัติแนบท้ายบทความ

Name and Surname: Benjamaporn Kongchana
Highest Education: Master of Technology of Information System Management
 Mahidol University
Field of Expertise: Information Technology
Address: 272 moo 9 Khuntaley, Mueng, Suratthani 84100
E-mail: Kongchana.b@gmail.com

Name and Surname: Renuka Kunchomnan
Highest Education: Master of Information Technology
 King Mongkut's University of Technology North Bangkok
Field of Expertise: Information Technology
Address: 272 moo 9 Khuntaley, Mueng, Suratthani 84100
E-mail: ranukoy@hotmail.com

